

доказування в судовому процесі вже зроблені, однак чинна на сьогодні нормативна база вищезгаданих правовідносин не зовсім відповідає сучасним технологічним реаліям.

Список використаних джерел:

1. Господарський кодекс України, [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/436-15>.

2. «Про електронний цифровий підпис» Закон України, [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/852-15>

3. «Про електронні документи та документообіг» Закон України , [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/851-15>.

4. «Електронні докази у господарському процесі: проблеми формалізації. О.О. Присяжнюк, О.П. Євсєєв, Національний університет «Юридична академія України ім.Я.Мудрого», м.Харків, 2011, [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.library.univ.kiev.ua/ukr/elcat/new/detail.php3?doc_id=1494486.

СУТНІСТЬ ТА ФУНКЦІЇ СУДОВИХ ВИТРАТ В ГОСПОДАРЬКОМУ ПРОЦЕСІ

Паламарчук Вікторія Всеволодівна, здобувач 4 курсу факультету №2 НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук **Борцевич П. С.**

Актуальність теми полягає в тому, що склад судових витрат, розмір та питання їх розподілу вимагають правової регламентації, також активно вдосконалюється система судового захисту прав та інтересів суб'єктів господарювання.

Питанням інституту судових витрат присвятили свої праці такі відомі правознавці, як В. К. Мамутов, М. К. Треушников, О. І. Харитонova, Д. М. Притика, С. В. Васильєв, І. А. Балюк [1, с. 156].

Відповідно до ст. 44 ГПК України, судові витрати складаються з судового збору, сум, що підлягають сплаті за проведення судової експертизи, призначеної господарським судом, витрат, пов'язаних з оглядом та дослідженням речових доказів у місці їх знаходження, оплати послуг перекладача, адвоката та інших витрат, пов'язаних із розглядом справи.

Розмір судового збору, порядок його сплати, повернення і звільнення від сплати встановлюються Законом України «Про судовий збір».

Виходячи з наведеного можна вважати, що під судовими витратами слід розуміти витрати осіб, які беруть участь у розгляді справи, а у випадку їх звільнення від сплати судових витрат – витрати держави на здійснення правосуддя [2, с. 147].

Сутність судових витрат полягає у тому, що кошти, виділені державою на здійснення правосуддя, що покладаються законом на сторони, третіх осіб із самостійними вимогами з метою їх часткової компенсації, спонукання до добровільного виконання обов'язків та попередження необґрунтованих звернень до суду.

Проаналізувавши вищезазначене, можна виокремити такі функції судових витрат:

- 1) матеріальне забезпечення судочинства шляхом часткового залучення фінансових коштів осіб, які беруть участь у справі;
- 2) відшкодування витрат, пов'язаних з розглядом справи, учасникам процесу;
- 3) вплив на процесуальну поведінку учасників процесу;
- 4) запобігання неправомірній та недобросовісній процесуальній поведінці (зловживання процесом) та покарання за вказані дії [3, с. 71].

Отже, судові витрати – самостійний інститут господарського процесуального права, який містить певне коло норм, що регулюють основні питання судових витрат господарського судочинства. При його реформуванні, з одного боку, важливо не допустити надмірного подорожчання процесу для осіб, які беруть участь у судовому розгляді, а з іншого – забезпечити якісне та справедливе правосуддя з господарських справ, що вимагає чималих витрат.

Список використаних джерел:

1. Васильєв С. В. Судочинство в господарських судах : підручник / С. В. Васильєв. – Х. : Еспада, 2013. – 320 с.
2. Захист у господарському процесі : практ. посіб. / упоряд. Ю. І. Руснак. – К. : Центр учб. л-ри, 2014. – 328 с.
3. Ніколенко Л. М. Господарське процесуальне право України : підручник / Л. М. Ніколенко ; Маріуп. держ. ун-т. – О. : Фенікс, 2015. – 512 с.

ОСОБЛИВОСТІ ПИСЬМОВОГО ДОКАЗУВАННЯ В СУДОВОМУ ПРОЦЕСІ

Тютюнник Ксенія Сергіївна, здобувач 7-КМ2А курсу Навчально-наукового інституту заочного навчання НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри цивільно-правових та господарсько-правових дисциплін факультету №2 НАВС **Герасимчук Лідія Вікторівна**

У сучасній юридичній практиці досить часто зустрічається поняття доказів. Цивільний процесуальний кодекс України (далі за текстом – ЦПК України) визначає, що доказами є будь які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. Стаття 10 ЦПК України вказує, що сторони та інші